

Bos- en Meerbrief

5^e editie 2023

Bos en Meerzicht
zorg met een gouden randje

Inhoudsopgave

- 3** Nieuws vanuit het zolderkamertje
Dit is ook onze visie in 'de herberg van Bos en Meerzicht'
- 4** Kerstverhaal 'het bijzondere kerstfeest van Papa Panov'
- 8** Personeels- en bewonersinformatie
'Wist U dat ieder personeelslid deze zomervakantie een geel strandmatje van Debby heeft gekregen?'
- 9** In gesprek met mevr. G.H. Woudstra-Cath
- 10** Wist U datjes vanuit de huiskamer
- 11** Activiteitenaanbod
- 12** De pen van Sanne Nennstiel
Zo als ik het zelf altijd noem 'geëmigreerd naar Friesland'
- 13** Kerstverhaal 'De spin en het Christuskind'
Een legende over waarom we engelenhaar in de kerstboom doen. Een grijze spin heeft het gevoel dat hij nergens welkom is en tot overmaat van ramp vindt hij zichzelf ook nog lelijk. Maar wanneer zijn spinnenweb tijdens de Kerstnacht het kindje Jezus van nut is, zorgt Maria ervoor dat de mensen voortaan positiever over hem denken.
- 14** Voorlopig geplande activiteiten
- 15** Puzzel

Nieuws vanuit het zolderkamertje

De laatste Bos- en Meerbrief van 2023 en op naar weer een fris nieuw jaar.

We weten allen dat de wereld 1 januari echt niet zoveel anders is dan de dag ervoor maar toch.....

Het oude afsluiten geeft ruimte voor terugkijken en reflectie. Om daarna met nieuwe energie de blik vooruit, naar alles wat nog mag komen. We kunnen allen het onrecht en de oorlogen van deze wereld niet oplossen, maar wat we wel kunnen, is binnen onze eigen cirkel een herder zijn en de mensen toelaten in uw 'herberg'.

Soms kunnen we met een beetje hulp een groot verschil maken voor die ander. Dit maakte dat ik terughdacht aan het kerstverhaal wat verteld werd toen ik zelf leerling was in klas 6 (groep 8) van de Sint Maartenschool van Bolsward. Het kerstverhaal van vadtje Panov. Dit kerstverhaal vind u verderop in deze Bos- en Meerbrief. Met alle eenvoudige hulp aan hen die dat nodig hadden, gaf 'herder' Panov onderdak in 'zijn herberg'.

Zo mogen wij ons zelf rondom die reflectietijd aan het einde van een jaar ons zelf afvragen wat het geschenk is dat wij aan anderen geven en te geven hebben.

Want alle wereldproblemen kunnen wij niet oplossen, maar er ZIJN in het kleine kan een groot verschil maken voor een ander....

Dit is ook onze visie in 'de herberg van Bos en Meerzicht'.

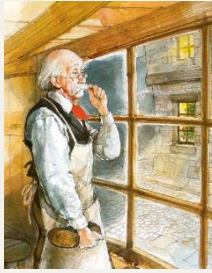
*Wees wie U mag zijn en voel U Welkom.
Want u bent zo Welkom!*

Ik wens u allen fijne dagen en heb het in 2024 vooral goed en liefdevol met elkaar.

Met vriendelijke groet,
Debby Nota

Het bijzondere kerstfeest van Papa Panov

Het is stil in het kleine huisje van schoenmaker Panov. Af en toe kijkt hij uit het raam. Hij zucht maar eens. Het begint alweer donker te worden. Hij ziet allemaal mensen voorbij lopen, op weg naar huis. De meesten zwaaien naar hem. In het dorp noemt iedereen hem: Papa Panov. Voor iedereen heeft hij een vriendelijk woord. Papa Panov is niet rijk. Het enige wat hij heeft, is het kleine huisje met één kamer, waarvan het raam uitkijkt op de Dorpsstraat. In die ene kamer woont hij, slaapt hij en maakt hij schoenen. Toch is hij ook niet erg arm. Hij heeft alle gereedschappen die een schoenmaker nodig heeft, een prachtige gietijzeren kachel om zijn eten op te koken en een fijne rieten stoel om in te zitten en een beetje te dommelen. In de hoek staat een bed met een heerlijke warme lappendeken en een olielampje, dat een gezellig licht verspreidt als het donker wordt.

En schoenen maken kan hij als de beste! Elke dag komen er mensen die nieuwe schoenen willen laten maken of hun oude schoenen willen laten opknappen. Papa Panov heeft genoeg om brood te kopen bij de bakker, koffie bij de kruidenier en heerlijke kool bij de groenteman. Papa Panov is tevreden. Tenminste... meestal. Meestal glinsteren zijn ogen door zijn kleine ronde brilletje en loopt hij te zingen en te fluiten.

Maar vandaag is het anders. Papa Panov staat verdrietig voor het raam van zijn winkeltje. Hij denkt aan zijn vrouw. Ze is lang geleden gestorven. Zijn kinderen zijn allemaal groot geworden en ze zijn ergens anders gaan wonen. Door het raam ziet hij nu de mensen naar huis gaan. Het is Kerstavond. Terwijl hij staat te mijmeren, buigt Papa Panov zich iets voorover. Overal ziet hij gezellige huizen. Hij hoort het gelach, het enthousiaste geroep en gegil van de kinderen. Door de kieren van de deur ruikt hij de vage geur van gebraden vlees.

“Och, och,” zucht Papa Panov en terwijl hij aan de punten van zijn lange grijze snor trekt, schudt hij langzaam zijn hoofd. “Och, och.” Er is niemand die deze avond de schittering in zijn ogen achter het kleine ronde brilletje terug brengt.

Met een diepe zucht doet hij de olielamp aan en pakt een oud, bruin boek van de boekenplank. Hij schuift zijn rieten stoel bij de kachel en zakt er langzaam in. Hij begint te lezen. Nee, lezen kan hij niet best. Hij heeft nooit in de schoolbanken gezeten. Langzaam glijden zijn vingers langs de regels en ontcijfert hij wat er staat. Hij leest het verhaal van Kerst. Hij leest hoe het Kind Jezus werd geboren. Niet in een veilig en warm huis, maar in een stal, omdat er in de herberg geen plaats was.

“Och, och,” mompelt Papa Panov en opnieuw trekt hij aan de punten van zijn snor. “Waren ze maar hier gekomen. Dan hadden ze in mijn lekkere bed kunnen slapen en ik zou dat kleine jongetje hebben toegedekt met mijn warme lappendeken.” Hij staat op en pookt het vuur wat op. Buiten wordt het mistig en nog donkerder. Hij draait de olielamp iets hoger en schenkt een kop koffie voor zichzelf in. Opnieuw pakt hij het boek en leest verder. Hij leest over de rijke wijze mannen die een lange reis maakten om het kleine Kindje geschenken te brengen: goud en heerlijk ruikende specerijen.

“Och, och,” zucht Papa Panov, “als Jezus hier zou komen, zou ik niets hebben om aan Hem te geven.” Hij kijkt het kleine kamertje eens rond en ineens beginnen zijn ogen te glimmen. Ja! Toch wel. De pretlichtjes dansen achter zijn ronde brillenglazen. Op die boekenplank... Zo snel als het gaat, staat hij op en pakt van de plank een stoffige doos met een touwtje er om. Hij maakt de doos open en haalt er een paar hele kleine schoentjes uit. Hij neemt in elke hand een schoentje en bekijkt ze langdurig. Het zijn de mooiste schoentjes die hij ooit gemaakt heeft. “Die zou ik hebben gegeven,” mompelt hij tenslotte en stopt ze weer in de doos.

Hij schuifelt weer terug naar zijn stoel en begint weer te lezen. Of het nu van de warmte komt, of omdat hij gewoon moe is, maar het duurt niet lang of de magere vinger van Papa Panov glijdt van de bladzijde, het brilletje zakt van zijn neus en hij valt in slaap. Buiten wordt de mist steeds dikker. Vage figuren glijden langs het raam, maar de oude schoenmaker dommelt en snurkt zachtjes.

En terwijl hij slaapt, lijkt het wel of zijn gedachten doorgaan. "Papa Panov! Papa Panov!" Het lijkt wel of hij een stem hoort die zijn naam roept. Hij kijkt om zich heen, maar ziet niemand.

"Papa Panov! Je wenste dat je Me zou kunnen zien, toch? Je wenste dat Ik bij je gekomen was en dat je Me een geschenk kon geven, toch? Kijk morgen naar me uit, want Ik kom!" Met een schok wordt Papa Panov wakker. Hij wrijft zijn ogen uit en gaat met een schok rechtop zitten. De kachel is bijna uit. Buiten hoort hij de klokken van de kerk luiden. Het is Kerst. "Hij was het," zegt de oude man tegen zichzelf, "het was de Heere Jezus Die tegen mij sprak."

Nadenkend trekt Papa Panov aan de krullen van zijn snor. "Misschien was het alleen maar een droom. Maar dat geeft niet. Morgen zal ik goed opletten. Ik hoop dat Hij komt. Hoe zal Hij er uit zien?" Peinzend schudt de oude man zijn hoofd. "Och, och... ik zal goed op moeten letten."

Die nacht gaat Papa Panov niet naar bed. In zijn hoofd staan zijn gedachten niet stil. Moet hij niet het huis een beetje opruimen? Maar dan heeft hij geen tijd om naar het raam te kijken om te zien of Hij voorbij komt. Hij wil geen enkele voorbijganger missen. Minuut na minuut kruipt de nacht voorbij en langzaam komen de eerste zonnestralen over de heuvel. Het eerste morgenlicht verlicht de keien van de Dorpsstraat. Maar er is nog niemand gekomen. "Ik zal maar eens een lekkere pot koffie maken voor mijn kerstontbijt," zegt Papa Panov opgewekt tegen zichzelf. Hij stookt de kachel op en maakt een dampende pot koffie. En intussen houdt hij het raam steeds in de gaten.

Eindelijk, eindelijk komt er iemand aan door de bochtige straat. Papa Panov drukt zijn gezicht tegen het bevroren raam. Zijn hart bonkt. Zou dit Jezus zijn? Maar dan doet hij teleurgesteld een stapje terug. Papa Panov kent hem wel. Het is de oude straatveger. Elke week komt hij langs met zijn bezem en kruiwagen. Ja, zelfs met Kerst.

Papa Panov voelt zich van binnen een beetje boos worden. Hij heeft wel wat anders te doen dan op de uitkijk te staan naar een straatveger. Hij wacht op de Koning, op Jezus! Hij draait zich ongeduldig van het raam af en wacht tot de kromgebogen straatveger voorbij is. Maar als hij weer uit het raam kijkt, staat de straatveger aan de overkant, recht tegenover zijn winkel. De man heeft zijn kruiwagen neergezet, wrijft met zijn handen en stampet met zijn voeten. Papa Panov krijgt toch medelijden met hem. Wat ziet die arme man er koud uit. En stel je toch eens voor: werken op eerste Kerstdag... Papa Panov tikt tegen het raam, maar de oude man hoort niks. Daarom loopt hij naar de deur. "Hé!" roept hij. "Hé, oude man!" De straatveger kijkt bezorgd om zich heen. De mensen zijn meestal niet zo vriendelijk tegen hem, maar nu ziet hij de vriendelijke lach van Papa Panov. "Heb je trek in een kop koffie?" roept Papa Panov. "Je ziet er uit of je half bevroren bent." De straatveger laat zijn kruiwagen in de steek. "Graag," zegt hij, terwijl hij het kleine winkeltje binnenkomt. "Erg vriendelijk van u, erg aardig." Papa Panov roert in de grote koffiepot op de kachel. "Ach, het is het minste wat ik kan doen. Het is tenslotte Kerst." De oude man snuift... "Ach, ik heb van Kerst niets te verwachten." Hij pakt de mok koffie aan van Papa Panov en schuifelt dichterbij de kachel om zich te warmen. Papa Panov gaat weer op zijn plaats staan bij het raam en kijkt links en rechts uit over de straat. "Verwacht je bezoek? Moet ik weer gaan?" Papa Panov schudt zijn hoofd: "Nee. Ik... nou... Zeg, heb je wel eens van Jezus gehoord?" De oude straatveger kijkt hem met grote ogen aan. "Dat is toch Dezelfde als God?" vraagt hij. Papa Panov reageert niet... het is even stil. En dan ineens zegt Papa Panov: "Hij komt vandaag." De oude man staart hem nog verbaasder aan en veegt langzaam zijn neus af aan de mouw van zijn jas. Papa Panov vertelt wat er gebeurt is. "Daarom sta ik hier op de uitkijk voor hem," besluit hij zijn verhaal. De straatveger zet zijn kopje neer en schudt zijn hoofd. "Veel geluk gewenst," zegt hij terwijl hij weer

naar de deur sjokt, "en bedankt voor de koffie!" Voor de allereerste keer glimlacht de straatveger. Daarna loopt hij snel de straat weer op, pakt zijn kruiwagen en verdwijnt.

Papa Panov staat in de deuropening en kijkt de straatveger na. Het heldere winterzonnetje schijnt inmiddels het kleine huis in en geeft zelfs wat warmte. Er zijn nu meer mensen op straat. Een paar dronken mannen wankelen naar huis. Families in hun mooiste kleding haasten zich over de straat naar de kerk of naar familie en vrienden om Kerst te vieren. Ze knikken en glimlachen tegen Papa Panov. De oude schoenmaker knikt en glimlacht terug. Nee, met niemand knoopt hij een praatje aan. Hij wachtte op iemand anders...

Op het moment dat hij de deur dicht wil doen, komt er iemand aanlopen. Het is meer strompelen dan lopen. Een jonge vrouw loopt dicht langs de muur met een baby in haar armen. Ze is mager en ziet er vermoeid uit. Papa Panov kijkt haar aan. Ze is bijna zijn deur voorbij, als hij opeens zegt: "Kom even binnen en warm je bij het vuur." De vrouw kijkt verschrikt op en even lijkt het of ze weg wil rennen. Maar ze ziet de pretlichtjes in de ogen van de schoenmaker. "Wat aardig van u," zegt ze zacht als hij opzij stapt om haar binnen te laten. Papa Panov haalt zijn schouders op. "Ach, het is niks bijzonders. Ik vond je er zo koud uit zien. Moet je nog ver?" "Ik moet naar het dorp verderop," zegt de vrouw. "Ongeveer zeven kilometer. Ik heb bij de molen gewoond, maar heb geen geld meer om de huur te betalen. Daarom ga ik naar mijn nicht om te vragen of ik bij haar kan wonen."

Papa Panov loopt naar de kachel. "Wil je wat brood en soep?" De vrouw schudt trots haar hoofd. "Wil je dan een beetje warme melk voor je kindje?" en hij neemt het kind over uit haar armen. Hij warmt de melk en voert het kind op zijn schoot. Het kind lacht en kraait van plezier en spartelt met zijn beentjes.

"Och, och," zegt Papa Panov hoofdschuddend, "het arme kind heeft geen schoentjes aan." De jonge vrouw kijkt hem verdrietig aan: "Ik kan ze niet voor hem kopen."

Opeens komt er een gedachte op bij de oude schoenmaker. Maar nee... dat kan toch niet... Hij probeert de gedachte van zich af te zetten, maar telkens moet hij er aan denken. Telkens wordt zijn blik getrokken naar de boekenplank. Hij staat op en pakte de doos van de plank. Die schoentjes, die prachtige schoentjes die hij zo lang geleden gemaakt heeft, passen het kind precies. Alsof hij ze voor dit kind gemaakt had. Maar... zou hij ze wel weggegeven...? Ineens zegt hij: "Jij mag ze hebben." De jonge vrouw is overgelukkig. "Hoe kan ik u ooit bedanken?" roept ze blij. Maar Papa Panov hoort haar niet eens. Hij kijkt bezorgd naar buiten. Hij is zo druk geweest met de warme melk voor het kindje... Zou Jezus voorbij gekomen zijn, terwijl hij zo druk was? 'Is er iets?' vraagt de jonge vrouw. De oude schoenmaker houdt zijn blik gericht op het raam: "Heb jij wel eens gehoord van Jezus?" De vrouw knikt. "Hij komt vandaag bij mij," zegt Papa Panov zacht. "Dat heeft Hij beloofd." En hij vertelt over de droom die hij heeft gehad. De jonge vrouw luistert geduldig, van het begin tot het einde. Ze kijkt hem aan. Het klinkt allemaal nogal ongeloofwaardig, maar ze klopt de oude schoenmaker vriendelijk op zijn hand: "Ik hoop dat uw droom uitkomt. U verdient het, alleen al omdat u zo goed bent geweest voor mij en mijn kind." Dan staat ze op en vervolgt haar tocht.

Papa Panov doet de deur achter haar dicht. Weet je wat... hij gaat alvast een pan koolsoep klaarmaken voor het avondeten. Terwijl de soep op het vuur staat, loopt hij steeds naar het raam en naar de deur. De uren verstrijken. Mensen lopen voorbij, maar Jezus, de geboren Koning ziet hij niet. En langzaam aan begint hij te twijfelen... zou het dan toch niet waar geweest zijn? Zou het zomaar een droom geweest zijn? De vrolijke twinkeling verdwijnt uit zijn ogen. Of... zou Hij wel langs gelopen zijn, maar was hij toen druk bezig met de melk voor het kleine jongetje? Of is Hij misschien langs gekomen toen hij net het vuur opstookte om de soep te koken? De oude schoenmaker kan niet langer stil zitten.

Hij doet de deur open en gaat in de deuropening staan. Hij kijkt naar buiten. Naar links... naar rechts. Allerlei mensen lopen zijn winkeltje voorbij: kinderen, oude mannetjes, bedelaars,

ommatjes. Het zijn bijna allemaal vrolijke mensen. Hij glimlacht tegen hen en aan de bedelaars geeft hij een geldstuk of een stuk brood. Maar wie hij ook ziet... Jezus ziet hij niet. Het begint te schemeren. Papa Panov zucht. De moed zinkt hem steeds verder in de schoenen. De grijze decembermist kruipt langzaam de straat in en al snel kan hij de mensen niet meer onderscheiden die voorbij het raam lopen. Verdrietig steekt de oude schoenmaker de olielamp aan, stookt het vuur op en maakt het eten verder af. Telkens blijft zijn blik gericht op het grote raam. Maar nee... hij heeft het gedroomd. Hoofdschuddend ruimt hij de spullen van het eten op. Teleurgesteld en verdrietig laat hij zich in de grote rieten stoel zakken. Was het dan toch niet waar? Hij pakt het boek, maar zijn hart en zijn ogen zijn te moe om te woorden op de bladzijden te lezen. "Het was dus toch alleen maar een droom," zegt hij verdrietig in zichzelf. "Ik wilde het zo graag geloven. Ik wilde zó graag dat Hij zou komen." Achter de ronde brillenglazen wellen twee dikke tranen die zijn ogen vullen. Hij moet toch maar eens een stukje lezen... Met zijn oude rimpelige vingers doet hij het boek weer open. Hij begint zomaar ergens te lezen. Zijn vingers gingen langs de woorden: En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid. En voor Hem zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen tot Zijn rechter hand zetten, maar de bokken tot Zijn linker hand. Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld. Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij geherbergd. Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Heere! wanneer hebben wij U hongerig gezien, en gespijzgd, of dorstig, en te drinken gegeven? En wanneer hebben wij U een vreemdeling gezien, en geherbergd, of naakt en gekleed? En wanneer hebben wij U krank gezien, of in de gevangenis, en zijn tot U gekomen? En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan. En dan moet Papa Panov ineens terugdenken aan deze dag. In zijn gedachten ziet hij ze weer voor zich: de straatveger en de jonge vrouw met haar kind; alle mensen die hij deze dag gezien en gesproken heeft. En het lijkt alsof iemand tegen hem zegt: "Heb je Mij niet gezien, Panov? Ik had honger en jij gaf Mij te eten. Ik had dorst en jij gaf Mij te drinken. Ik was koud en jij liet Mij binnen." En nog een keer leest Panov die laatste zin: Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan. Nu rollen er opnieuw tranen over de wangen van Papa Panov. "Och, och..." zucht hij, terwijl hij aan de punten van zijn snor trekt. "Hij is dus toch gekomen."

Personeelsinformatie

In dienst:
Team zorg: Sjoukje van der Veer, verpleegkundige, januari
Joca van der Berg, verpleegkundige, februari,

Uit dienst:
Marije de Boer, verzorgende-IG
Petra Dijkstra, stagiaire

In dienst:
Team service: Colinda van der Meer, weekendkracht

Uit dienst:
Ansje Hendriks

Bewonersinformatie

Nieuwe bewoners:
Dhr. H.H. Limburg, app. 2.buiten
Dhr. J.A. Schouten en mevr. E. Schouten- Beunk, app. 15/18
Mevr. G. de Groot- van Vliet, app. 20
Mevr. H. v.d. Wal- de Jong, app. 25
Mevr. W.A.M Ettema-van Slooten, app. 3. buiten

Overleden bewoners:
Mevr. C.A.H. Meulenbelt- Schouten, 11 oktober 2023
Dhr. W.L. Berkemeier, 14 oktober 2023
Dhr. H. van Vliet, 10 december 2023

Kapster

Maaike zal vanaf 4 januari 2024 haar werkzaamheden weer hervatten ✂

Fotowedstrijd

Wist U dat ieder personeelslid deze zomervakantie een geel strandmatje van Debby heeft gekregen? Zij hiermee een originele vakantiefoto mochten maken?
En hier een fotowedstrijd aan verbonden was?

Wist U dat wij in de keuken de creatiefste medewerkers hebben?
De koks Ruben en Sietske zijn namelijk de winnaars van de fotowedstrijd.

In gesprek met mevr. G.H. Woudstra-Cath

Mevrouw Geertje (Hendrika) Woudstra-Cath, is 5 jaar geleden samen met haar echtgenoot dhr. H. Woudstra in Bos- en Meerzicht komen wonen. Het echtpaar woonde in Koudum; daar hebben ze jaren fijn gewoond.

Mevrouw is geboren in Joure, haar ouders hadden een banketbakkerszaak. Toen mevrouw 16 jaar oud was, kwam het gezin Cath in een zware periode. De moeder moest een hersenoperatie ondergaan in Groningen; het was toen moeilijk om haar moeder dagelijks te bezoeken.

De kinderen moesten vaak bijspringen in de huishouding met als gevolg dat mevrouw Woudstra erg achterop is geraakt op school. Met hulp van een onderwijzer heeft ze wel examen kunnen doen voor de MULO. Mevrouw had graag nog verder willen leren voor 'juffrouw' maar door de thuissituatie is dat er niet van gekomen. Na het behalen van haar diploma is mevrouw als administratief medewerker gaan werken bij de Amsterdamse Bank in Joure. Ze werkte daar 's ochtends en kon dan 's middags thuis helpen. Ondertussen had mevrouw verkering gekregen en zocht toen meer werk. De directeur van de gasfabriek had iemand nodig voor de administratie en zo is ze daar 's middags gaan werken.

Na een poosje verkering zijn dhr. en mevr. Woudstra getrouwd in 1959; ze hebben eerst in Akkrum gewoond. Vanwege het werk zijn ze verhuisd naar Stadskanaal waar hun dochter en zoon zijn geboren. Daarna zijn ze verhuisd naar Koudum.

Helaas hebben ze daar niet alleen zonnige tijden gekend. Hun zoon Durk heeft op 6 jarige leeftijd een zeer ernstig ongeluk gehad en heeft 3 maanden in coma gelegen. Durk is nooit meer helemaal hersteld en heeft een hersenbeschadiging aan het ongeluk overgehouden. Dit was een hele zware periode.

In verband met gezondheidsproblemen is besloten om naar Bos- en Meerzicht te verhuizen. Helaas is dhr. Woudstra vorig jaar overleden en woont mevrouw nu alleen. Mevrouw is altijd opgewekt, blij en heeft het naar de zin!

Wist U datjes vanuit de huiskamer

Wist U dat het er altijd fanatiek aan toe gaat, tijdens de spelmiddagen?
De waterpas wordt er zelfs bijgehaald!

Wist U dat wij weer een heerlijke verwen- en beautymiddag hebben gehad?

Wist U dat Debby zat te werken en ineens dacht.. wat hoor ik?
en vriend Hannes op de stoel onder haar bureau toezicht hield?

Wist U dat er altijd bewoners zijn die een handje meehelpen
met de voorbereiding van de overheerlijke maaltijden?

Wist U dat de kinderen van de basisschool uit Oudemirdum ook
dit jaar weer prachtige Sint-Maarten liedjes aan ons hebben opgedragen?
En zij hiervoor een welverdiend zakje met lekkers kregen?

Wist U dat Sinterklaas Bos- en Meerzicht dit jaar niet heeft over geslagen? En
dat er enkele kinderen van het personeel hierbij aanwezig waren?
De muziek onder leiding van mevr. Boonstra stond?

Wist U dat Sinterklaas een bijzondere (houten) staf bij zich had?
En dat deze is gemaakt door dhr. Jacob de Boer?
Hij zelf op een avond ook de Sinterklaaskleding heeft aangetrokken?

De huiskamer is weer sfeervol aangekleed.
Wij zijn klaar voor de feestdagen, om er samen met U,
een fijne en warme tijd van te maken ★

Activiteitsaanbod

Optredens van Ald Hylpen, violist Ernst Stolz en Geartsje, Jeanet&Geertje. Tevens hebben we een bijzonder optreden van 'de speelgasten' gehad. Zij gaan bij verpleeg-en verzorgingshuizen langs om een mooie middag te verzorgen voor de mensen met gedichten, liedjes en sketches vooral uit de jaren 50/60. Ook worden er mensen individueel bezocht op hun appartement.

Creatieve- en knutselmiddagen

De pen is in deze uitgave voor: Sanne Nennstiel

Wie is Sanne? Ik ben 25 jaar oud... nou ja jong.
Woonachtige in Joure en nu een ruim jaar werkzaam bij bos en Meerzicht.
Ik doe een opleiding voor verzorgende - IG.
M'n hobby's zijn: dansen, muziek, creatief bezig zijn en natuurlijk hoe kan het ook anders winkelen.
Ik heb meer dan 2 jaar dikke verkering met m'n vriend Kjeld.
Samen zijn we nu op zoek naar een huisje in Emmeloord.

Wat mensen niet over me weten is dat ik gek ben op m'n katten Appie & Gijsje, dol op chocola en natuurlijk niet vergeten feta kaas!

M'n favoriete vakantie land is Griekenland lekker in de zon genieten van de zee.

M'n lievelingskleur is: [blauw](#).

Wat ik stom vind? Te laat komen, wachten en mensen die geen geduld hebben in de rij in de supermarkt en dan vervolgens voordringen.

Ik ben van me zelf geen rustige huismus ga er liefst elk weekend, als ik vrij ben, lekker op uit. Denk aan strandwandeling, shoppen, bowlen of gewoon lekker op een terrasje genieten van kopje koffie.

Ik ben in Vlaardingen geboren, dat ligt iets onder Rotterdam. Zo als ik het zelf altijd noem 'geëmigreerd naar Friesland'. Nee grapje hoor ... ben wel druk bezig om Fries te leren spreken & lezen dit gaat tot nu toe redelijk goed van me af.

Thuis heb ik nog hele gekke bij naam en dat is Nana, omdat m'n broertje (Tommie) vroeger m'n naam nooit kon uit gesprekken.

Ik denk dat jullie nu een aardig beeld en weetjes over mij te geweten zijn gekomen. Willen jullie nog meer van mij weten trek gerust aan mn witte jasje.

Lieve groetjes zuster Sanne.

Ik geef deze keer 'de pen' door aan Roelie de Vries

Succes!

Kerstverhaal

'De spin en het Christuskind'

Een grijze spin liep over de vloer van de herberg. "Oh," gilte de dochter van de herbergier. "Maak dat je wekomt, lelijk mormel."

"Zou ik werkelijk lelijk zijn?" vroeg de spin zich af, toen hij tegen de muur oplom. "Hoe het ook zij, mijn web is prachtig." Hij spon een mooi groot web en zocht er een goed plaatsje in om de nacht door te brengen.

Maar de volgende morgen, o hemeltje lief, de herbergierster kwam er aan met haar bezem. "Wat! Een spinnenweb in mijn schone kamer!" riep ze. Ze veegde het prachtige web naar beneden en verjoeg de spin. "Daar ga je," zei ze en joeg hem met haar bezem weg. "Ik kan spinnen met hun lelijke harige lichamen en afschuwelijke lange poten niet uitstaan."

"Niemand mag me," jammerde de arme spin, toen hij wegging naar de herbergstal en hij begon een web te spinnen van de ene balk naar de andere. Daar viel niemand hem lastig. De dieren onder hem waren hem eigenlijk dankbaar, omdat hij de vliegen ving, die hen bij warm weer plaagden.

"Nu maak ik me tenminste nuttig," zei de spin. "Als ik nu ook maar mooi was," voegde hij er met een zucht aan toe. Maar omdat dat nu eenmaal niet kon, begon hij het fijnste web te spinnen, dat ooit door een spin gemaakt werd.

Hij werkte er al sinds lang aan, toen er op een nacht grote drukte in de stal onder hem heerste stemmen en het flikkeren van lichten. Hij kon niet ontdekken wat er gebeurde, maar 's morgens keek hij naar beneden en daar zag hij in een van de kribben een teer kindje, waarover zich een mooie jonge vrouw boog, terwijl een oudere man met een vriendelijk gezicht toekeek.

De baby begon te huilen. "Hij heeft het koud," zei zijn moeder. "Ik heb al het stro, dat ik kon vinden over hem heen gelegd, maar het is niet genoeg."

Dit was de grote kans voor de grijze spin. Met zijn schitterend web, dat zo zijchtig zacht was als distelpluis en zo warm als wol, kwam hij van de balk naar omlaag en hij legde het aan de voeten van de moeder. Zij pakte het op, legde het over haar baby en stopte het warmpjes om hem heen. Hij hield op met huilen en viel tevreden in slaap.

Toen zei Maria, de moeder, tot de kleine grijze spin, die daar trots bij stond: "Grijze spin, welke beloning wil je hebben voor je heerlijk geschenk aan mijn zoon?"

"Oh, alstublieft," zei de spin, terwijl hij zijn voorpoten ineensloeg, "als ik toch alleen maar mooi zou mogen worden!"

"Dat kan ik niet doen," antwoordde Maria, "je moet zo blijven, als de Heer je geschapen heeft. Maar ik zal maken dat de mensen blij zijn je te zien. Als iemand 's avonds een spin ontdekt, zal hij zeggen: 'Aha, dat betekent geluk.'"

En daarom beschouwt men het tot op deze dag als een teken van geluk, wanneer men 's avonds een spin ziet. En tot op de dag van vandaag hangen wij tevens op kerstavond lange gouddraden en zilveren 'engelenhaar' in de kerstboom ter herinnering aan de kleine grijze spin en het geschenk, dat hij aan het Christuskind heeft gegeven.

Voorlopig geplande activiteiten rondom de feestdagen en januari

Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag	Zaterdag	Zondag
25 dec 1 ^e kerstdag Ontbijtbuffet 8:30-11:30 17u kerstdiner	26 dec 2 ^e kerstdag	27 dec Spel	28 dec Kapper Film/foto middag	29 dec Oliebollenfestijn 11:45 gym Muziek: Hilbert van Bommel	30 dec	31 dec Oudjaarsdag Oudjaarsbingo
1 jan Nieuwjaarsdag 	2 jan Gym	3 jan Activiteit	4 jan Kapper Schilderen	5 jan Gezellige middag	6 jan	7 jan
8 jan Winkeltje Activiteit	9 jan Gym	10 jan Activiteit	11 jan Kapper Koken/bakken	12 jan 11:45 gym Optreden: Duo Bakker	13 jan	14 jan Zingen, quiz hapje & drankje
15 jan Winkeltje Activiteit	16 jan Gym	17 jan Activiteit	18 jan Kapper Vogelvoer	19 jan Gezellige middag	20 jan	21 jan
22 jan Winkeltje Activiteit	23 jan Gym	24 jan Activiteit	25 jan Kapper Knutselen	26 jan 11:45 gym Optreden: Grytz & Grize	27 jan	28 jan Zingen, quiz hapje & drankje
29 jan Winkeltje Activiteit	30 jan Gym	31 jan Activiteit	1 febr Kapper Spel	2 febr Gezellige middag	3 febr	4 febr
5 febr Winkeltje Activiteit	6 febr Gym	7 febr Activiteit	8 febr	9 febr Optreden: Troubadour Gerrit	10 febr	11 febr Zingen, quiz hapje & drankje

Alle activiteiten starten, mits anders aangegeven, om **15:15** uur in de huiskamer.

Wees welkom!

Op vrijdagmiddag 29 december nemen we afscheid Filippien en Lammert. Zij gaan met hun welverdiende pensioen. Filippien is 8 jaar werkzaam geweest op het secretariaat en Lammert was 6,5 jaar onze vaste vrijwilliger op de vrijdagmiddag. Deze middag hebben we live muziek van Hilbert van Bommel.

Puzzel

De prijswinnaar van de vorige editie was dhr. van Veen, gefeliciteerd!

We hebben weer een nieuw puzzel voor u. Het antwoord kunt u voor woensdag 10 januari 2024 in de rode puzzelbus gooien, zodat we op vrijdag 12 januari de winnaar bekend kunnen maken. Succes!

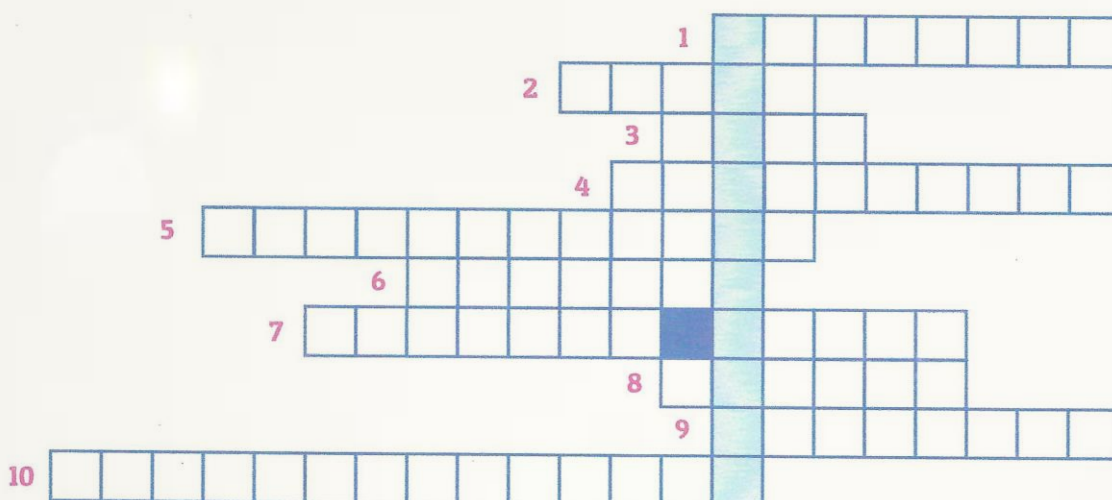
In de tekst hieronder zijn 10 woorden verdwenen. Zet de woorden in de hokjes in de puzzel achter het juiste nummer. Kies de 10 juiste woorden uit de lijst hieronder.

Aansteekklont | Aansteker | Afstand houdt | Gebieden | Illegaal | Jaarwisseling | Kijk | Kleding | Lucifer | Oudejaarsavond | Veiligheidsbril | Veilig | Verboden | Vier | Volwassene | Vuurwerk | Vuurwerkbril | Winterjas | Zones

[...] (1) afsteken is voor veel mensen traditie. Misschien ook wel bij jou thuis. Ook al doet lang niet iedereen het. Pas als je 12 jaar of ouder bent mag je F1-vuurwerk afsteken, zoals sterretjes of trektouwtjes. Vuurwerk afsteken mag niet in een vuurwerkvrije [...] (2) en in sommige vuurwerkvrije gemeenten. Voor het veilig vieren van oud & nieuw zijn er [...] (3) belangrijke tips:

- Vind een [...] (4) die het vuurwerk voor jou wilt afsteken
- Draag een [...] (5)
- Draag veilige [...] (6) (bijv. geen capuchon)
- Zorg dat je voldoende [...] (7), om precies te zijn 8 meter, zodat je de kans op gehoorschade en verwonding verkleint

Als je buiten naar vuurwerk gaat kijken, zorg je met deze tips dat je [...] (8) het nieuwe jaar ingaat. [...] (9) vuurwerk is verboden en erg gevaarlijk, maar toch gebeuren de meeste ongelukken met legaal vuurwerk. Vuurwerk is niet alleen gevaarlijk voor jezelf, maar ook voor anderen. Houd dus rekening met je omgeving en ruim het vuurwerkafval na [...] (10) altijd netjes op. We wensen je een veilige jaarwisseling!

Vul hier de oplossing in:

komt altijd op de eerste plaats!

DE DRIE KOSTBAARSTE DINGEN IN HET LEVEN,
ZOU IK U GRAAG WILLEN GEVEN..

LIEFDE,
GEZONDHEID
&
HOOP

WANT DIE ZIJN NERGENS TE KOOP.

OP NAAR EEN NIEUW JAAR DAT OP ONS WACHT!

Colofon

Redactie: Jantsje Veenstra, Corrie Hiemstra & Jantine van der Goot

Eindredactie: Debby Nota

Drukkerij: Bureau voor secretariaatswerk Dieuwke Melchers

Nieuwe stukken voor de 1^e editie van 2024 kunnen aangeleverd worden voor
1 februari 2024 via: secretariaat@bos-enmeerzicht.nl

Voor individuele activiteiten zijn wij ook op zoek naar vrijwilligers, denk hierbij aan
schilderen, wandelen, autoritje of fietsen op de duo/rolstoelfiets met een bewoner.

De individuele activiteiten worden aangepast aan de wens van de bewoner.

Lijkt het u leuk om als vrijwilliger te werken bij Bos- en Meerzicht?

Dan kunt u mailen naar: secretariaat@bos-enmeerzicht.nl

www.bosenmeerzicht.frl

 Bos-enmeerzicht Nota